

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Takács Norbert ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Boda Róbert ügyvéd, ügyvéd címe.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a törvényszék 2016. április 27. napján kelt 20. számú ítélete ellen a felperes által 22. és az alperes által 23. szám alatt benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a másodfokú bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt nap alatt 150.000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 736.000 (hétszázharminchatezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest, hogy fizessen meg az állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 64.000 (hatvannégyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperesi médiaszolgáltató által üzemeltetett internetes hírportál 2015. június 29., június 30. és augusztus 3. napján olyan cikkeket jelentetett meg, amelyek azzal foglalkoztak, hogy a felperes (aki a ... párt képviseletében a megyei közgyűlés tagja) a F. M. típusú gépkocsijával rendszeresen behajt a k-i F. utca sétáló szakaszára és ott a lakása előtt parkol. A 2015. június 29-i „M-gal a klotyóra - rendre a s. utcán parkol a képviselő” című cikkben a felperes által szövegezett és általa a facebookon közzétett feljelentés alapján, az olvasók által beküldött fotókat felhasználva arról tudósított az alperes, hogy a felperes gépjárművel rendszeresen a díszburkolaton parkol, ráadásul még sérelmezi is, hogy emiatt őt a közterület-felügyelők vegzálják.

A 2015. június 30-án megjelent médiatartalom „Kiderült: Engedély nélkül parkolt a M-os a S. utcán” címet viselte. Ebben az alperes az előző cikk folytatásaként megkísérelte bemutatni a F. utca gépjárművel való használatának szabályait és azt a következtetést vont le, hogy a felperes „Évek óta szabálytalanul parkol, várakozik a díszburkolaton.

Engedély birtokában azt valóban megteheti, hogy behajt a S. utcára, de ott nem várakozhat." Újabb fényképeket közölt az alperes a S. utcán parkoló gépkocsiról.

A 2015. augusztus 3-án közzétett, „Kormányhivatal: a k-i S. utcán tilos várakozni” című írásban az alperes a s. utca gépjárművel való használatának szabályait azzal kommentálta, hogy az emberek több mint 99%-a képes szinte azonnal megérteni azt az egyszerű tény, miszerint a behajtási engedély nem jogosít a díszburkolaton autóval történő várakozásra; vannak azonban olyanok, akiknek „lassabb a felfogásuk, mint a plutónium felezési ideje.”

A cikkekhez kapcsolódóan az olvasóktól számos hozzászólás érkezett. Az alperes gyakorlatának megfelelően ezeket a megjelenés után moderálta és az általa jogsértő tartalmúnak ítélt kommenteket törölte, több gyalázkodó tartalmú hozzászólás azonban továbbra is olvasható maradt.

A fenti cikkek miatt a felperes sajtópereket kezdeményezett az alperessel szemben, kereseteit a törvényszék és az ítélőtábla elutasította.

A felperes pontosított keresetében a 2010. június 29-én, 2015. június 30-án, 2015. augusztus 3-án megjelent cikkekkel kapcsolatban a jóhírnévhez, a becsülethez, a képmáshoz és a magánlakáshoz fűződő személyiségi jogai megsértésének megállapítását, az alperes további jogsértéstől való eltiltásra, nyilvános elégtétel adására és 10.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését kérte. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a sérelmezett cikkeknek és az azokhoz tartozó jogsértő kommenteknek a honlapról történő eltávolítására.

Álláspontja szerint a valótlan, illetőleg a valós tényeket hamis színben feltüntető tartalmú sajtótermékekkel azt a látszatot keltette lejárató szándékkal az alperes, hogy ő semmibe veszi a szabályokat, behajt oda, ahová senki más, emellett még csökkent értelmi képességű is, mert nem tudja felfogni ennek szabálytalanságát. Kiemelte, hogy a lejárató cikkek a városvezetés utasítására, a pártállása miatt születtek. Sérelmezte, hogy nyilvánosságra hozták a facebook profilját, nevét, beosztásait, lakását, házának címét, képét, ügyvédi tábláját és az egyedi autójának a fényképét. Sérelmezte a becsületét és jó hírnevét sértő hangvételű hozzászólások moderálásának elmulasztását is. Részletezte azokat a közéleti és egzisztenciális hátrányokat, amelyek álláspontja szerint a történetek miatt érték.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett honlapon megjelent „M-gal a klotyóra - rendre a S. utcán parkol a képviselő” és a „Kiderült: Engedély nélkül parkolt a M-os a S. utcán” cikkekhez tartozó hozzászólásokban szereplő alábbi kifejezések megjelentetésével megsértette a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogait:

„Lehet, hogy nagyobb embernek érzi magát benne, de ugyanaz a darab szar marad.”

„...én egy képet néztem erről a kis patkányról, de az autójával együtt hajtogatnám össze, annyira mocskosul ellenszenves a pofája.”

„...pedig ennél a szarfaszú gennyarcú kis neonáci buzi gyereknél több oka lenne rá, hogy odaálljon a kocsival. Úgyhogy csókoltatom az olyan nagyon magyarokat akik ezt a segglyuk arcú parasztot védelmezik.”

„Nembaj ti csak éljetez kiszolgáltatottan, éljetez az ilyen férgek szagával...A tisztelt T.R. szarának a szagát már évek óta érezni lehet...”

„Miért nem orosz autót vesz? Mondjuk amekkora bunkó ez is eléggé illik hozzá. G. L-nak van vagy volt ilyen, az is elég nagy surmó. Igaz legalább nem nyilas. Ja és kromofág vagy fékolaj.”

Az elsőfokú bíróság az alperest 800.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítéletének indokolásában a 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:42.§-ának (1) bekezdésére, 2:43.§-ának b), c), d) és g) pontjaira, 2:45.§-ának (1) és (2) bekezdéseire hivatkozással azt állapította meg, hogy a cikkek egyike sem tartalmaz olyan tényállítást, amely a felperes személyiségi jogaira sérelmes.

Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által hivatkozott behajtási engedély ... Megyei Jogú Város Önkormányzat 7/2000. (II.29.) számú önkormányzati rendelete értelmében a lakcímre való bejutáshoz szükséges időtartamra jogosít be- és kihajtásra, azonban a védett övezetben való parkolásra/várakozásra nem. A felperes sem vitatta, hogy a saját ingatlana udvarára a gépkocsi mérete miatt nem tud behajtani, ezért a s. utcán szokott megállni. Tény tehát, hogy a felperes számos alkalommal várakozott, ennek szinonimájaként parkolt a védett övezetben.

Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a kifogásolt cikkek a felperes magatartását illetően negatív véleményt tükröznek ugyan, a felperes azonban közszereplő, akinek el kell viselnie a személyét kedvezőtlen színben feltűntető és tevékenységét negatív módon értékelő véleményt, kritikát is. A cikkben foglalt kijelentések kifejezőmódjukban sem lépték át a szabad véleménynyilvánítás korlátait. Az alperes a felperes képmását nem használta fel, az nem szerepel a cikkekben közzétett fotókon, amiként azonosításra alkalmas módon a felperes lakása, ügyvédi irodája sem, így alaptalanul állította a felperes a képmáshoz és a magánlakáshoz fűződő személyiségi jogai sérelmét.

Egyes kommentek kapcsán azonban az elsőfokú bíróság az alperest, mint ahu üzemeltetőjét az ott elhelyezett tartalmakért felelősnek találta. Az Alkotmánybíróság 19/2014. (V.30.) AB számú határozatára is hivatkozással az elsőfokú bíróság utalt rá, hogy a jogsértő közleményekért való felelősség a moderálástól is független és a Kúriának a vizsgált határozatban (Pfv.IV.20.217/2012/5.) kifejtett álláspontjával egyezően a felelősség objektív módon egyedül a jogsértő közlés tényén alapszik.

Az elsőfokú bíróság nyomatékosan értékelte, hogy az érdemi ellenkérelemből, Sz. A. tanúvallomásából megállapíthatóan az alperes figyelemmel kísérte a hozzászólásokat és azokat moderálta. Ebből következően az alperes tudatos döntése volt a kifogásolt hozzászólások honlapon tartása. Arra sem hivatkozhat az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes, hogy a kifogásolt kommenteket azok felperes általi megjelölését követően nyomban törölte volna, mert az ezzel kapcsolatos előkészítő irat 2015. november 19-i kézbesítését követően csak több hónap múlva, 2016. február 29-én nyilatkozott úgy, hogy a kifogásolt kommenteket eltávolította, a törlés pontos időpontját azonban nem tudta megjelölni.

Az elsőfokú bíróság a kifejezetten trágár, kirívóan durva és lealázó jellegű hozzászólások tekintetében állapította meg a jogsértést, figyelmen kívül hagyva azokat, amelyek nem a

felperes személyével, hanem általánosságban a felperes által képviselt politikai párttal voltak kapcsolatosak. A jogsértő kommentekért járó sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe vette, hogy fél évig mindenki által megtekinthető hozzászólások alkalmasak voltak ugyan a felperes közéleti szereplésének, munkájának a beszennyezésére, a kirívóan durva stílus általában azonban nem növeli, hanem csökkenti az ilyen kommentek hatását. A per során kihallgatott tanúk megítélése a felperesről nem változott hátrányosan. Az alperes gazdasági társaság, gazdaságilag is érdekelt a forgalmat generáló kommentelésben. Értékelte azt is az elsőfokú bíróság, hogy ha nem is haladéktalanul, de törölte az alperes a kommenteket. A cikkek nem voltak megalapozatlanok, stílusuk, tartalmuk alapján nem ösztönöztek kifejezetten túlzó kommentelésre. Minderre figyelemmel 800.000 forintban találta alaposnak a sérelemdíj iránti igényt.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezett.

A felperes az elsőfokú ítélet elutasító rendelkezésének megváltoztatásával a kereset hiánytalan teljesítését kérte. Az elsőfokú ítéletben foglalt ténymegállapításokkal szemben hangsúlyozta, hogy a többi engedélyeshez hasonlóan valóban rendszeresen behajtott a s. utcába, azonban sem az alperes, sem senki más soha nem bizonyította, hogy bármikor is a „KRESZ 5 percét meghaladóan” várakozott/parkolt volna. Soha nem marasztalták el ennek az időnek a túllépésért. Egyértelműen valótlannak tehát az az idézett alperesi állítás, hogy évek óta szabálytalanul parkolt/varakozott a díszburkolaton. Álláspontja szerint tévesen tartalmazza az elsőfokú ítélet, hogy nem hozták nyilvánosságra a nevét, személye, lakása képét. Ezzel szemben a cikkben megjelölt képen láthatóak az emeleti lakások, melyek közül az egyik az övé. Látható és nagyítható is az ügyvédi névtábla és a kapubejáró, amin túl az ügyvédi iroda van.

Téves az a megállapítás is, hogy hátrányos megkülönböztetés a többször is kihangsúlyozott politikai hovatartozása miatt nem érte, ennek ellenkezőjét a tanúk is megerősítették. Hangsúlyozta, hogy reá nézve sérelmes a plutónium felezési idejét érintő hasonlat.

Változtatlanul állította, hogy a cikkeket követően a kirendelések megfogalmazásával egzisztenciális hátrány is érte, a több év alatt felépített megbecsülése foszlott szét. Hangsúlyozta, hogy a várossal folytatott háború a tanulástól vette el az idejét, így a kellő időben szakvizsgáit nem fejezte be.

Új bizonyítékként hivatkozott arra a hangfelvételre, melyen a k-i jegyző titkárnője telefonos beszélgetés során elmondta, hogy a város vezetése láttamozza és szignálja Sz. A. cikkeket, ami alátámasztja, hogy az önmagát függetlennek mondó alperes megrendelésre, közpénzből politikai lejáratast folytat.

Pf.5. sorszám alatt újabb bizonyítékokkal és tényekkel egészítette ki a fellebbezését, így a K-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. november 3. napján kelt számú ítéletével, melyben a közigazgatási bíróság ügyében hozott közigazgatási határozatokat a bíróság hatályon kívül helyezte. A határozatok tényállásában rögzítettek szerint a felperest azért sújtották bírsággal, mert az xxx-xxx forgalmi rendszámú gépjárművel a díszburkolattal ellátott védett övezetben érvényes behajtási engedély birtokában 2015. június 19-én, 2015. június 25-én, 2015. június 27-én, alkalmanként 5 percet meghaladó időtartamban várakozott. A közigazgatási bíróság megállapítása szerint azonban a hatóság

a tényállást nem pontosan és teljes körűen tárta fel, miután nem nyert bizonyítást, hogy a gépjárművet ki helyezte el a F. utcán, azaz a felperes személyével összefüggésbe nem volt hozható a parkolás ténye.

Ezen ítélet alapján egyértelműnek vélte a felperes, hogy az alperes alaptalanul rágalmazta őt szabálysértéssel. Csatolta továbbá másolatban az alperes szerkesztőségének küldött, a polgármester szabálysértését bemutató és az alperes által reakció nélkül hagyott levelét, valamint a fellebbezés beadása után viszontlátott régi barátja írásbeli nyilatkozatát, utóbbit annak alátámasztására, hogy több közös ismerős a történetek hatására fordult el tőle.

Továbbra is kifogásolta, hogy a hatalom lejárató kampányt folytatott ellene. Az alperes cikkei nem a közügyekhez való viszonyával foglalkoztak, hanem személyére fókuszáltak. A fotók készítéséhez hozzájárulni nem tudott, azok elkészítését megtagadni sem tudta. Ügyvédjelöltként vele szemben magasabb társadalmi elvárás valósul meg, a magánéletben is törvénytisztelő állampolgárnak kell lennie, így a negatív értékelés kialakítása, a lejáratás különösen sérelmes rá nézve.

Kiemelte, hogy a kommentekért való felelősség megállapításával összefüggésben az elsőfokú döntéssel tökéletesen egyetért.

A másodfokú tárgyaláson fellebbezését akként módosította, hogy a marasztalási összeg 5.600.000 forinttal történő felemelését, az alperes mindösszesen 6.400.000 forint sérelemdíjban történő marasztalását kérte. A sérelemdíj iránti igényét akként összegezte, hogy a három cikkben felhasznált 6 db titokban készített fotóért 600.000 forint, 12 alkalommal szabálysértéssel vádolás miatt 3.600.000 forint, az értelmi képességeire két alkalommal tett megjegyzés okán 600.000 forint, az értelmi képességeit érintő szavaztatással összefüggésben 300.000 forint, a közúti veszélyeztetéssel rágalmazás miatt 500.000 forint megfizetését kéri.

Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Indokolásában hivatkozott arra, hogy a kifogásolt hozzászólások közzétevője nem ahu, hanem a Facebook volt az oldalba ágyazott modulon keresztül, amiért alperesként nem felel.

Hivatkozott arra, hogy ahu oldalon és ahu facebook oldalán is több alkalommal rendre intette azokat, akik indulatot akartak kavarni másokban. Cikkei nem buzdítottak negatív kommentelésre, amit az elsőfokú bíróság helytállóan rögzített. A kommentek moderálásánál azonnal törölte a legdurvábbakat, a felperes által sérelmezetteket pedig azután, hogy a felperes kifogása a tudomásukra jutott.

Rámutatott, hogy a felelősség megállapítása során először a kommentelők felelősségét kell vizsgálni és őket kell számon kérni a soraikért. Felvetette, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjának helyessége esetén bárkinek, aki bevételekhez kíván jutni, elegendő lenne saját magát ócsárló hozzászólásokat írnia bármilyen cikkhez. A hírportálok objektív felelőssége a kommentelés lehetőségének kizárására indít, ami gátolja az interneten közzétett tartalmak szabad megvitatását, ekként a közéletben, a közérdekben való részvételhez való jogot. A komment tartalmaknak bele kell férnie a véleménynyilvánítás

szabadságába, ha mégsem, akkor a felelősség azt terheli, aki az alapelvi jelentőségű szabadságát túllépte, személyiségi jogsértést követett el.

Hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának elvi jelentőségű állásfoglalására a 22.947/13. számú ügyben. Ismételten hivatkozott arra, hogy mint tartalomszolgáltató, önként eltávolította a sérelmes hozzászólásokat, amint arról tudomást szerzett, ezáltal felelőssége nem állapítható meg.

A peres felek fellebbezési ellenkérelme az ellenérdekű fél fellebbezésével érintett részében az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetéseket levonva helyes érdemi döntést hozott. A másodfokú bíróság a kifejtett indokokkal is túlnyomórészt egyetért.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a megállapításra, amely szerint az alperes által közölt cikkek nem tartalmaznak olyan valótlan tényállítást, illetőleg nem tüntetnek fel valós tényeket olyan hamis színben, amelyek a felperes jóhírnevét, becsületét vagy a keresettel érintett más személyiségi jogát megsértenék.

A felperes fellebbezésében írtakra vonatkozóan a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A felperes az elsőfokú ítélet megalapozatlanságának körében hangsúlyozta, hogy sem az alperes, sem senki más soha nem bizonyította, hogy bármikor öt percet meghaladóan várakozott, parkolt volna a k-i F. utca díszburkolatán. A felperes azonban a cikksorozatot elindító, a közösségi oldalon bárki számára elérhető bejegyzésében maga írt arról, hogy a gépkocsival a lakása előtt parkolt („... mikor szálltam volna vissza a...járművembe, ami a lakásom előtt parkolt, szokás szerint megjelent két közterület felügyelő.”). Ugyanitt a parkolás tartamának rövidségét a felperes azzal igyekezett kiemelni, hogy az nem volt több 5-8 percnél, ami azonban a megállás felperes által sokszor hangsúlyozott időkeretén önmagában is túlmutat. A felperes más helyen kiemelte, hogy a közlekedés ezen módja hosszú ideje a napi gyakorlatához tartozott (l. 1/F/3. sorszám alatt csatolt helyreigazítási kérelem 1. pont: „Rendszeresen 2002 óta járok be gépjárművel a lakásom elé,...”). Maga adta elő azt is, hogy a körülmények kényszerítik erre a közlekedési magatartásra, mert a lakása megközelítéséhez szervizút nem áll rendelkezésre, a kapubejárón pedig a gépjárműve nem fér át. A fenti adatokra figyelemmel az alperes által közzétett cikkekben megfogalmazott tényállítások további bizonyítást nem igényelnek.

Utal a másodfokú bíróság a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 1. számú függelék III. A közúti forgalommal kapcsolatos fogalmak d) és e) pontjára, amelyek szerint d) megállás: járművel a be- és a kiszálláshoz, vagy a folyamatos fel- és lerakáshoz szükséges ideig, illetőleg - ha a vezető a járműnél marad - egyéb okból legfeljebb 5 percig történő egy helyben tartózkodás; e) várakozás: járművel a megállásnál hosszabb ideig történő egy helyben tartózkodás. Mivel a felperes - előadása szerint - a járművet minden esetben elhagyta, az akár 3 percig tartó egy helyben tartózkodás is várakozásnak/parkolásnak minősül.

Önmagában az a tény, hogy esetleg a felperesen kívül más is parkol a meg nem engedett helyen, a felperes eljárását nem teszi jogszerűvé, mint ahogy az sem, hogy évekkorábban emiatt nem léptek fel ellene.

A felperes nem vitásan közszereplő, amiből az is következik, hogy cselekedetei a közfigyelem középpontjában állnak, magatartását kritikusan szemlélik. Ennek során nem különíthető el, hogy az utcán közlekedve magánemberként, vagy közszereplőként van-e jelen. Közszereplőként a kiélezett figyelmet és a róla alkotott negatív véleményt is el kell viselnie, ha az nem indokolatlanul bántó vagy megalázó, márpedig az alperes által közölt cikkeknek ilyen tartalma nincsen.

A felperes személyes előadása miatt nincs jelentősége annak, hogy a másodfokú eljárásban becsatolt, ... Törvényszék 5/II. számú ítéletében ... Megyei Jogú Város Jegyzőjének határozatát hatályon kívül helyezte.

A Pp.235.§-ának (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben új bizonyítékra hivatkozni - egyebek mellett - csak akkor lehet, ha az - elbírálása esetén - a fél számára kedvezőbb határozat meghozatalát eredményezte volna. A fent kifejtettek szerint erre a hivatkozott ítélet nem alkalmas, mert csupán azt állapítja meg, nem bizonyított, hogy az ott megjelölt időpontokban a felperes állította le a gépkocsit. Ez azonban nem cáfolja, hogy más időpontokban a felperes - előadásának megfelelően - a F. utcán várakozott. A felperes által 5. sorszám alatt csatolt további iratok szintén nem alkalmasak arra, hogy azokra tekintettel a másodfokú bíróság a felperesre kedvezőbb határozatot hozzon, ezért azokat is figyelmen kívül kellett hagyni. M. Á. másodfokú eljárásban 5/F/3. alatt csatolt nyilatkozata szerint azért nem tudott a tanú az elsőfokú eljárásban vallomást tenni, mert régen találkozott a felperessel, a közös munkakapcsolatuk megszakadt. Ehhez képest az iratban később az szerepel, hogy 2015 augusztusában és szeptemberében is találkoztak, amely időpontokban a jelen per már folyamatban volt, így a nyilatkozó a perben tanúvallomást tehetett volna.

Ami a felperes képmáshoz fűződő jogának megsértését illeti, a Ptk.2:48.§-ának (1) bekezdésében szabályozott jogvédelem az emberi személyiség külső megnyilvánulására terjed ki, fogalmilag csak az embert illeti meg. Így a képmásvédelem, mint személyiségi jog nem terjed ki a személy tulajdonában álló ingóságról vagy ingatlanról készített fényképfelvételre, ezért az ezzel kapcsolatosan előterjesztett felperesi kereset sem volt teljesíthető. A magánlakáshoz fűződő jog megsértése iránti keresetet elutasító döntés körében pedig helyes az elsőfokú bíróság azon indoka, hogy a cikkben azonosításra alkalmas módon a felperes lakása nem szerepelt.

Az alperes által közölt cikkek tekintetében közömbös, hogy a cikk megírásában az alperest milyen indíttatás vezette. A személyiségi jog megsértése iránti perben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy van-e a kérdéses írásnak személyiségi jogot sértő tartalma. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt cikkek a felperes egyik megjelölt személyiségi jogát sem sértik, így további bizonyítást nem igényelt, hogy a felperes közlekedési szokásainak véleménynyilvánítás szabadságának keretein belül maradó kipellengérezéséhez a felperes pártállása hozzájárult-e.

Nem volt teljesíthető az alperes fellebbezése sem. A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, amely szerint az alperes az általa megjelentetett cikkekhez fűzött hozzászólások (kommentek) miatt is helytállni tartozik.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal annyiban, hogy „a felelősség objektív módon, egyedül a jogsértő közlés tényén alapszik”.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett álláspontot a bírói gyakorlat meghaladta, maga az elsőfokú bíróság sem ezen az alapon marasztalta az alperest. Az alperes által is hivatkozott Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott 22.947/13. számú határozatban kifejtettek szerint a kommentek tekintetében a szabad véleménynyilvánítás jogát a véleménynyilvánítással érintettek becsülethez, jóhírnév védelméhez fűződő érdekével összemérve kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy a véleménynyilvánítási jog gyakorlása jogsértő-e vagy sem.

Az internet fontos szerepet játszik a nyilvánosság hírekhez való hozzáférésében és általában az információk terjesztésének megkönnyítésében. A nyílt vita biztosításához közérdek fűződik, a véleménynyilvánítás szabadsága - ideértve természetesen az internetes véleménynyilvánítást is - a polgári és politikai jogok alapköve, melyet az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdése is véd. E védelmen kívül azok a kijelentések esnek, melyek egyedüli célja a gyűlöletkeltés, a megalázás, a sértegetés. Ez következik az Alaptörvény IX. cikkének (4) és (5) bekezdéséből is, mely szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának, nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösség méltóságának a megsértésére.

A kommentekért való felelősségről alkotott merev jogi álláspont, amely a felelősséget objektív módon, egyedül a jogsértő közlés tényére alapítja, a versengő jogok fentiekben meghatározott viszonyát borítaná fel, mert a tartalomszolgáltatók az őket a kommenteléssel összefüggésben terhelő kockázatot nem kezelhetnék másként, kizárólag a kommentelés megtiltásával, ami a véleménynyilvánítási szabadság nyilvánvaló sérelmét eredményezhetné.

Nincs tehát olyan elvárás az alperessel szemben, hogy az internetes portálján/facebook oldalán a kommentálás lehetőségét kizárja. Azonban - ahogy azt az alperes meg is teszi - ellenőrzést kell gyakorolnia a megjelenő kommentek felett legalább olyan mértékben, hogy ha az érintett kifogást emel, a sérelmes hozzászólást haladéktalanul el kell távolítania (l. BDT.2013.2904.). Amennyiben ezt nem teszi meg, már nem hivatkozhat arra, hogy az adott tartalmat nem ő hozta létre, hiszen az már az ő döntése alapján lesz a kifogás ellenére a továbbiakban is elérhető. Az Emberi Jogok Európai Bírósága is hangsúlyozta, hogy a technikai lehetőségek adottak ahhoz, hogy az ún. értesítési-eltávolítási rendszer (notice-and-take-down system) működtetésével minden érintett jogainak és érdekeinek kiegyensúlyozása megtörténhessen. Az alperes azonban a felperes által kifogásolt kommenteket csak késedelmesen, hónapokkal a kifogás és az eltávolításra történt felszólítás után távolította el. Mindez pedig megalapozza a jogsértés megállapítását és a sérelemdíjban való marasztalását.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint - az alperes fellebbezésében írtakkal ellentétben - az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt hozzászólások nem minősíthetők a közéletben és a közérdekű ügyekben helyénvaló, a véleményszabadság körébe tartozó megnyilvánulásoknak. E megjegyzések oly mértékben vulgárisak, gyalázkodóak és az emberi méltóságot sértőek, hogy azok nem állják ki az összehasonlítás során a véleménynyilvánítási szabadság gyakorlásához fűződő jog iránti - egyébként gyakran elsőbbséget élvező - követelményt a személyiségi jog védelméhez fűződő érdekekkel

szemben. Tartalmuk szerint céljuk inkább az érintett személy megalázásaként, mint a szabad véleménynyilvánítás gyakorlásaként minősíthető. A másodfokú bíróság rendkívül sajnálatosnak találná, ha az elsőfokú ítélet rendelkező részében felsorolt kommentek a közbeszédben elfogadhatónak minősülnének.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy azért sem tartozik felelősséggel, mert a Facebook oldalon jelentek meg azok a hozzászólások, amelyekre vonatkozóan a marasztalása megtörtént. Ez a körülmény nem zárja ki az alperes felelősségét, e szempontból nincs különbség amiatt, hogy saját honlapján, vagy az általa létrehozott facebook oldalon megjelent írásokról, hozzászólásokról van szó. Az oldal fenntartójának azáltal, hogy teret biztosít a hozzászólásra, számolnia kell az esetlegesen jogsértő tartalom megosztásának lehetőségével is (BH.2016.330.).

Az alperes az elvárásoknak megfelelően moderálja is a hozzászólásokat, azonban, ahogy az a perbeli alperesi előadás alapján megállapítható, az alperes az elsőfokú ítéletben közölt kommenteket nem találta jogsértőnek, ezzel azonban az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság sem értett egyet.

A már hivatkozott EJEB döntésben kifejtettek szerint az adott oldal fenntartójának és a bíróságnak is a kommentek következményei kapcsán különbséget kell tennie egy társaság kereskedelmi jóhírnévhez fűződő érdeke és az egyén jóhírneve között, ez utóbbi ugyanis kihathat az emberi méltóságra is, amely fokozott védelemben kell, hogy részesüljön. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megjelölt hozzászólások a felperes emberi méltóságát és így személyiségi jogait megsértették.

Az alperes fellebbezésében a megállapított sérelemdíj összegét nem támadta, ezért azt a másodfokú bíróságnak összecszerűségében vizsgálnia nem kellett.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján az indokolás részbeni módosításával helybenhagyta.

Mindkét fél fellebbezése sikertelen volt, azonban a felperes fellebbezése lényegesen nagyobb pertárgyértéket érintett, ezért a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alperes részére másodfokú perköltséget fizetni, továbbá mindkét fél köteles a Kmr.13.§ (2) bekezdésére figyelemmel az államnak megfizetni a másodfokú eljárásban felmerült és le nem rótt fellebbezési illetéket, melynek összegét a követelés utólagos leszállítása nem befolyásolja.

Pécs, 2017. január 12.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró